

Toimihenkilöt 1984

Hallitus

Puheenjohtaja

Gun Holmström
Korkeavuorenkatu 8 C 18
00120 Helsinki 12
90-631828

Vara puh.joht

Marja-Liisa Koivunen
Porslahdentie 12 as. 8
00960 Helsinki 96
90-317171

Sihteeri

Irma Koponen
Kaasukaatajantie 16 A 15
02100 Espoo 10
90-466098

ILMOITUKSET

1/1 sivu mk 50:00
1/2 sivu mk 30:00

Ei jäsenet maksavat kaksinkertaisen hinnan kaikista mainoksista

Tapani Koivunen
Porslahdentie 12 as. 8
00960 Helsinki 96
90-317171

Anita Soinjoki
Suonotkontie 4 A 9
00630 Helsinki 63
90-746534 klo.20-21

Rahastonhoitaja

Solveig Bergholm
Suonotkontie 4 B 20
00630 Helsinki 63

POSTISIIRTOTILI

42454 - 7

CHESSIE - lehti
päätoim. Gun Holmström

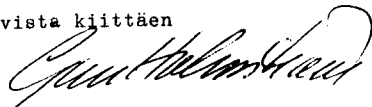
1/4 sivu mk 20:00
Rivi-ilmoitukset
mk 10:00/kolme riviä

Jokavuotiset CHESSIETREFFIT ovat taas edessä. Tällä kerralla kokoonnumme Kirkkonummella. Maastot ovat siellä mitä ihanteellisimmat ja voimme vain toivoa, että sääkin suosii meitä niinkuin ennekin.

Hallitus on tänä vuonna pyytänyt näyttelyä tuomariksi kaikkien tunteman Anita Soinjoen, jolla on jo pitkä kokemus chesapeakeista. Metsästystestin tuomariksi on lupautunut Mauni Aslamo. Hän on kokenut labradorikasvattaja joka omistaa Suomen kahdesta käyttövaliosta toisen. Frisbeekilpailun tuomariksi tulee Matti Lahti, jonka Valttulestus Kansas voitti kyseisen kilpailun viime vuonna.

Toivomme, että tulette taas kaikki mukaan viettämään leppoisaan päivää muiden chessieharrastajien kanssa. Erityinen tervetulleita olette te, joiden koirat olivat viime vuonna liian nuoria osallistukseensa. Nyt teillä on mahdollisuus tutustua muihin harrastajiin ja vaihdella kokemuksia heidän kanssaan.

Hyvät ystävät, nyt kun kesä on kauneimmillaan, ottakaapas kameranne mukaan luontoon ja kuvailkaapas koiranne kesäpuuhia. Lehti tarvitsee paljon uusia mukavia chessiekuvia. Etukäteön kuvista kiittäen

Anita Soinjoki

KEVÄÄN KOULUTUS

Koulutusten kevätkausi -84 on onnellisesti viety päätökseen ja vaikka "päätäreissä" ei suvivirttä veisattukaan saimme kuitenkin kakkukahvit. Kiitokset niistä saanee esittää Hannulle, joka missakin tilaisuuksissa on toiminut huoltojoukkona. Nyt lienee paikallaan tehdä yhteenveto taapahtumista kesälomalla purtavaksi.

Koko talven ja suurimman osan kevättä pyörivät tottelevaisuuskoulutukset sunnuntaisin Maunulassa. Niihin osallistui suuri joukko chessejä, yksi kultainen noutaja ja yksi labradori. Useimmat näistä koirista voisivat mielestäni hyvin kesän aikana kilpailla seurakoirien tottelevaisuuskokeissa.

Toukokuussa pidettiin yksi metsästyskoirien jäljestämiskoeharjoitus Olarissa. Harjoitukseen osallistuneet koirat ymmärsivät heti mistä oli kysymys. Toivonkin ettei se heidän kohdallaan jää tähän yhteen kertaan vaan, että omistajat jaksaisivat jatkaa jälkien vetämistä syksyn kokeita ajalleen.

Niinikään toukokuussa on pidetty riistakoulutusta torstaisin Järvenpäässä. Nämä harjoitukset on etupäässä tarkoitettu vasta-alkajille mutta muutama vanha konkari on myös ollut mukana tutustumassa uusiin taipumuskoesäntöihin käytännössä. Ilokseni sain todeta, että kaikki koirat noutivat riistaa innokkaasti. Ohjaajilta toivoisin sen sijaan enemmän innokkuutta, yhteistyöhalukkuutta ja ennenkaikkea uskoa koiraan. Lause: "Ei minun Mustini kuitekaan mitään osaa" saa minut raivon partaalle. Koirallasi on hyvät taipumukset, on sinun tehtäväsi saada se näyttämään ne sinulle.

Elokuussa pyrimme jatkamaan yhteisiä harjoituksia, nyt pidämme kesäloman. Mikäli teillä on jotain kysyttävää koulutuksista, ottakaa hyvät ihmiset yhteyttä minuun! Minun mahdotonta soitella kaikille jäsenille ja kysellä milloin ja missä sopisi pitää koulutukset. Osoitteeni ja puhelinnumeroni löytyvät tämän lehden toimihenkilösivulta.

Hyvää kesää teille kaikille, tavataan treffeillä 29.7.!

PÄÄSIÄISNOITIAKO ?

Kun torstaina 19.04 ,pakkasimme kassit ja koirat autoihin, lähteäksemme chessie-treffeille Ruotsiin taisi yhteen autoon pujahtaa myös pieni pääsiäisnoita. Tämä pieni noita käyttikin sitten kaiken aikansa tehdäkseen matkastamme ikimuis-tettavan.

Jotta jatko olisi kaikille ymmärrettävää on minun nyt mainittava että matkaan lähti kolme autoa (2x Lada Combi ja Fiat 128 Zastava), 6 aikuista, lapsi ja 5 koiraa.

Pienen pääsiäisnoitamme istuess• turvallisesti takapenkillä, käänsimme autot kohti Turkua ja laivasatamaa. Alkumatka ajettiin sen verran hitaasti, että olimme vasta klo.20.20 lipputarkastuksessa. Tosin sitä ennen Hannu oli yrittänyt ajattaa meidät suoraan mereen- hän ei ollut nimittäin kiireessä huomannut kääntyä autolaiturille.

Pientä paniikkia porukan naisten keskuudessa herätti ajatus ns. hattuhyllylle ajamisesta. Kun Anita ja Raimo ajoivat laivaan, kieltäytyi Anita totaalisesti ajamasta hattuhyllylle.

Laivassa selvisimme loistavasti - paitsi että kaikki laivassa olijat taisivat tietää laivassa olevan ainakin 5 koiraa. Kaikki koirat käyttäytyivät hienosti tosin Väinö piristi alkumatkaa raikkaalla ulvonnalla. Viisas suomalainen väittäjä: "sopu tilaa antaa" tuli ainakin todistettua: 2 hengen hytissä majaili 4 ihmistä ja 4 koiraa - ja kaikki mahtuivat.

Perjantai 20.04

Aamulla heräsimme klo.4.40. käytimme koirat kannella ja veimme ne autoon. Aamiaisen jälkeen jäimme autoihin odottelemaan rantaan päästyä. Sovimme treffit satamassa välittömästi laivasta päästyä. Kaikki menikin mukavasti, mutta pääsiäisnoita oli näköjään sotkenut treffipaikat - kaikki autot odottivat eri paikoissa toisiaan. Pääsimme liikkeelle n. klo.7.00.

Lopultra löysimme toisemme ja pääsimme jatkamaan Hannun opastuksella ulos Tukholmasta. Pysähdyimme pian pissattamaan koirat ja juomaan aamukahvin. Matkaa ili jäljellä n.350 km. Onneksi sovimme valomerkeistä jonka jälkeen pysähdytään seuraavaan sopivaan paikkaan, sillä huomasimme että Hannu ja Eeva ajoivat takakontti auki.

Pääsimme taas matkaan, mutta... Noitako lienee taas ollut asialla, meiltä puhkesi ladasta takarengas. Hannu ja Eeva eivät huomanneet, ett jäimme matkasta ja jatkoivat matkaa ja joutuivat palaamaan pitkän matkaa takaisinpäin. HUH ! Vauhti oli sentään renkaan puhjetessa n. 110 km/h, enkä minä alkuun edes ymmärtänyt mistä oikein on kysymys kun auto alkoi heittelehtiä mihin sattui.

Renkaanvaihto ja uusi yritys, mutta taas loppui matka lyhyeen. Oli alkanut sataa vettä ja Fiatista kastuivat virranjakaja ja tulppien johdot, Hannu ja Eeva jäivät porukasta, heidän autonsa yksinkertaisesti sammui. Me muut palasimme muutaman kilometri takaisinpäin ja löysimme Fiatin tienposkesta. Pienen moottoriremontin jälkeen jatkoimme taas matkaa....

... mutta sama toistui uudestaan. Nyt me jäimme odottelemaan ja pojat lähtivät Ladalla etsimään huoltoasemaa ostaakseen jotakin osia. No, silläaikaa me yritimme selvittää sijaintia, pidimme kahden auton neuvotteluja, ajattelimme kauhulla sitä porukkaa joka meitä odotti - olimmehan jo nyt myöhässä, laskimme ohiajavia autoja ja ihmettelimme missä pojat viiptyvät.

Pienen neuvottelun jälkeen päätin yrittää käynnistää auton (poikien lähdöstä oli kulunut jo n.30 min.) Eeva veti jo kenkiä jalkaansa ja suunnitteli koirien pelastamista autosta jos auto vaikka räjähtäisi. Ei räjähtänyt vaan lähti kiltisti käyntiin Päätimme lähteä ajamaan poikia vastaan, kyllä ne meidät huomaavat "Paitsi jos he ovat kääntyneet jollekin sivutielle" huomautti pessimisti-Eeva. Tulivathan ne pojat lopulta, olivat käyneet Örebråssa asti (n.50 km). Pääsimme onnellisesti Örebråhon asti ja pysähdyimme tilanearvioinnille, kello oli n.13.30.

Tulppien hatut vaihdettiin. "Arvatkaa onko helppoa selittää auttavalla koulu-ruotsilla mitä ovat tulppien hatut", selitti Jussi ostosmatkaa. Toiveikkaina lähdimme jatkamaan. Kuin hyvänä merkinä sadekin loppui.

Jonkin ajan kuluttua pysähdyttiin. Fiatista oli palanut tuulilasin pyyhkijän sulake. Sadekin taas jatkui. Vielä oli matkaa 80 km Skövden tienhaaraan ja lopulliseen päämäärään kaukan kaivattuun Skövdeen n.120 km. Tässä vaiheessa pikku-Elina tuli lähinnä hysteeriseksi autossa. Hän nauroi kaikelle mitä naapuriautossa teimme. Äitinsä Anita jo pelkäsi, että lapsi tulee meidän seurassamme sekopäiseksi.

Noin 20 km jälkeen alkoi Fiatin moottori jälleen reistailla. Koetettiin ostaa ruotsalaisesta ruokamyymälä-huoltoasemalta virranjakajankantta, mutta eihän siellä ollut- leipää ja maitoa sitäkin enemmän. Lopulta Hannu kuivasi virranjakajan kannen Ladan flektillä. Päästiin taas jatkamaan ja päätettiin päästää Hannu lepäämään, sovittiin että jos Fiat vielä reistailee se saa jäädä

tienposkeen odottamaan seuraavaa päivää ja korjausta.

Sovimme Eevan kanssa ettemme päästä Fiatia sammumaan. Nyt alkoi oman matkani kannalta vaikein ajo-osuus. Fiatin vauhtia ei voinut laskea alle 100 km/h, moottori alkoi hetinykiä. Viime tipassa huomasimme Skövden tienhaaran. Seurasi lähes hysteerinen käänös n. 120 km/h. Vastaantulevat autot pysähtyivät keskelle tietä antaakseen meille tilaa koukata heidän kaistansa kautta. Pelkäsimme auton sammuvan koko ajan - vielä enemmän pelkäsimme liikennevaloja ja poliisia. Kuinkas muuten keskellä suoraa tietä olivat liikennevalot, selvisimme niistä kunnialla.

Pääsimme onnellisesti Skövdeen, mutta eksyimme ensimmäiseen liikenneympyrään. Kukaan ei ollut muistanut mainita, että liikenneympyröitä on neljä ja vasta viimeisestä on opastus perille. No, lopulta näimme asuntovaunuja, autoja ja chesejä. Olimme perillä HURRAA!!!!

Kymmenen tuntia ajoa takana ,350 km ja monen monta ongelmaa. Sitä helpotuksen tunnetta ei voi sanoin kuvata. Koko meidän porukka oli hysteerisen helpottunut ja mielentila oli hyvä, mutta niin olivat vastaanottajatkin. Perillä syötiin, levättiin hetki, ulkoilutettiin koirat ja sitten koko revohka suuntasi motelliin. Skaraan oli n. 30 km matkaa ja olimme helpottuneita ku motelli osoittautui siistiksi ja mukavaksi. (Meidän onnellammehan se olisi voinut olla mitä tahansa muuta). Keitimme kahvit ja menimme nukkumaan.

Lauantai 21.04.

Aamulla heräsimme klo.7.00. Koirat ruokittiin ja ulkoilutettiin, sitten suuntausimmekin takaisin Skövdeen. Oli näyttelypäivän aamu. Pojilla tosin ohjelmassa autonkorjausta. Itse näyttely oli varsin mielenkiintoinen, koiria oli ilmottautunut kaikkiaan 41 joista 34 oli paikalla.

Porukkamme työnjako oli selvä, Anita kuvasi, minä kirjasin tuloksia, Hannu, Jussi ja Eeva grillasivat makkaraa ja Raimo oli lastenvahtina. Elina olikin koko matkan ollut yllättävän kärsivällinen ja hyväntuulinen. Tyttö yllätti ruotsalaiset ystävämme lausumalla koko kaksivuotiaan kielipääomalla "chesapeake" täysin oikein.

Näyttelyn loputtua lähdimme etsimään baaria, mutta kun sellaista ei löytynyt käännyimme takaisin ja keitimme treffipaikalla kahvit. Sitten olikin aika odotella illallista, jonka oli määrä alkaa klo.19.00. Kellon lähestyessä 20.30. ja illallisen vielä viipyessä aloimme jälleen manailta jälleen pientä pääsiäisnoitaa. Sitäpaitsi motellimme ovet suljettaisiin klo.23.00.

Kun illallinen alkoi, oli ruoka kyllä odottelemisen arvoista. Kitos keittiöemtareille! Ymmärsimme kyllä ne inhimilliset syyt jotka olivat ruokaa viivytäneet mutta meidän oli lähdeittävä sillä kuopus osoitti jo selviä väsymisen merkkejä - eikä meille muillekkaan tekisi uni pahaa.

Huomenna matkaseurueemme hajoaa me muut lähemme jo aikaisin aamulla kohti Tukholmaa näyttelyyn, Anita, Raimo ja Elina tulevat myöhemmin omia teitään.

22.04. Sunnuntai

Poks, syttyi latausvalo, tuulettimen hihna poikki. Kuinka ollakkaan, Eevan sukkahousuista saatiin oivallinen hihna, jolla päästiin lähimmälle huoltoasemalle asti. Huoltamolta löytyi sopiva hihnakin- eihän tässä kulunut loppujen lopuksi kuin aikaa ja rahaa.

Pian pysähdyimme tankkaamaan. Rahaa ei ollut, mutta Teboilin luottokortilla saimme kuin saimmekin bensaa. matka jatkuu. Välillä pysähdyimme tarkastamaan mikä haisee palaneelta. Tuulettajanhihnan palasethan ne siellä käräysivät.

Näyttelyalue! Ja ajoissa perillä! pian käy ilmi, että olemme pitäneen turhaa kiirettä - arvostelun alkuun on vielä kaksi tuntia aikaa. Elämä alkaa jälleen hymyilemään. Pääsiäisnoitamme on varmaan eksyksissä.

Sekä Oskari että Fiia saavat näyttelyssä sertit ja Fiiasta tulee rotunsa paras ja joutuu odottamaan ryhmäkehää.

Olemme tavanneet Jaana Liiron ja kutsuttaneet itsemme kahville. Arvostelujen jälkeen suuntasimme Jaanalle. Jaana oli kahvin sijasta loihitinut meille pizzan jossa oli bambua ja soijaa. Kaikki meistä luulivat että se oli jauhelihapizzaa. Erittäin hyvän makuista. Kiitos siitä kuuluu Jaanalle.

Kun muutaman ylimääräisen kierroksen jälkeen löysimme oikeaan laivasatamaan, olivat Anita, Raimo ja Elina jo siellä. Autot laivaan ja huh mikä helpotus kaikki autot saatiin kuin saatiinkin Suomeen asti eikä tarvinnut esimerkiksi Fiatia hakea myöhemmin.

Laivamatka meni mukavasti, koirat käyttäytyivät erinomaisesti, kuin olisivat koko ikänsä olleet laivalla.

23.04. Maanantai

Aamulla oli treffit muun porukan kanssa Turunlinnan puistossa. Loppumatka sujuikin ihan mukavasti. Pikku noita ystävämme oli tainnut jäädä Ruotsiin asumaan.

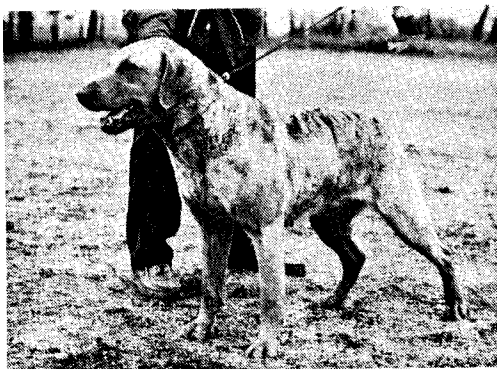
Miksikö me lähdimme tälle matkalle? No, jokainenhan on omituinen omalla tavallaan - meitä on purrut koirakärpänen.

TERVETULOA ENSI VUONNA MUKAAN !

Anita Kankaanpää

Oik. BIR INT & NORD UCH Ryshot Yank's Seacoral, vas. Vättlestugans Texas BIM keskellä tuomari Millie Buchholz, USA

Baptist Corner Chobee Judy

C H E S S I E T R E F F I T R U O T S I S S A 1 9 8 4

Oltuani ensin Tanskan noutajayhdistyksen 25-vuotis juhlanäyttelykoetilaisuudessa jatkoin matkaa Ruotsin puolelle chessietreffeille. Nämä pidettiin poikkeuksellisesti pääsiäisenä koska haluttiin Ruotsissakin saada Mrs Millie Buchholz, Chesachobee's kennel, USA:sta arvostelemaan näyttelyyn. Milliehan oli arvostellut jo Englannissa Euroopanvierailunsa aikana.

Ruotsissa treffien näyttelyyn oli ilmoitettu 40 koiraa joista 32 olivat paikalla. Rotunsa parhaaksi tuli nyt kolmannen kerran KANS & POHJ MVA Ryshot Yank's Seacoral, veteraaniluokasta. Paras uros oli Vättlestugans Texas.

Nyt kuin chesapeakeja alkaa olla enemmän Ruotsissa huomaa heti tason vaihtelevuuden. Huonoja koiria on alkanut esiintyä enemmän. Tässäkin näyttelyssä löytyi hyvin erityyppisiä koiria vaikka huonoimmat olivat katsoneet parhaaksi jäädä kokonaan pois eikä niiden omistajat ilmeisesti halunneet koirilleen asiantuntijan arvostelua. Paras Suomessa syntynyt koira oli narttu Eagles Wings av Komsalö.

Tottelevaisuuskokeeseen osallistui suhteellisen monta koiraa ja yleisöllä oli todella hauska hetki koetta seuratessaan. Tätä koetta ei oteta Ruotsissakaan kovin vakavasti ja näin ollen tunnelma on korkealla. Kokeen arvosteli Millie B. ja voittajaksi tuli Vättlestugans Texas - ainoa koira joka edes vähän kuunteli ohjaajansa käskyjä.

Näyttelyillallisen aikana oli metsästyskokeen kilpailijoilla mahdollisuus tutustua norjalaiseen tuomariinsa tuloksena monen kohdalla harvinta vetää koiransa pois kokeesta. kyseisen tuomarin monesta kannanotoista mainitakoon vain esim. että nainen ei pysty kouluttamaan tai ohjaamaan koiraa metsästyskokeissa ja että kiharakarvainen noutaja ei ole mikään noutaja. Koska jatkoimme matkaa heti sunnuntaiamuna Tukholmaan (allekirjoittanut onneksi junalla - vrt Anita Kankaanpään matkakertomus) näyttelyyn, en päässyt koetta seuraamaan. Voittajaksi tuli jo kuuluisa KANS & POHJ MVA, POHJ KVA Vättlestugans Nanna joka todella on aivan omaa luokaansa.

Gun Holmström

Chessietreffit

29.7.1984 KIRKKONUMMELLA

O H J E L M A :

Klo. 0900 METSÄSTYSTEESTI
tuom. Rauni Aslamo
0930 FRISBEEKILPAILU
tuom. Matti Lahti
1200 LUNNAS
1300 TOTTELEVAISUUSKOE
tuom. Pirjo Suominen, Italia
varalla Gun Holmström
1500 NÄYTTELY
tuom. Anita Soinjoki
1700 PALKINTOJEN JAKO

+ + + + +

H U O M !

KOKOONTUMINEN klo. 0830 jolloin lähdemme heti metsästystestin vesiosuudelle n. 5 km päähän autoilla. Vesiosuuden jälkeen siirrymme takaisin pääpaikkaan, jossa kaikki muut tapahtumat pidetään.

Kanttiinista saa ostaa kahvia ja muita virvokkeita sekä grillattua makkaraa.

ILMOITTAUTUMISAIKA PÄÄTTYY 15.7.84

Ilmoittautumiset lähetetään os. Anita Soinjoki, Suonotkontie 4 A 9, 00630 Helsinki-63. ILMOITTAUTUMISMAKSU mk 60,- viimeistään 15.7.84 Chesapeakekerhon ps-tilille no. 42454-7. Käytä liitteenä olevaa kaavaketta.

TIEDUSTELUT Gun Holmström p. 90-631828, Anita Soinjoki 90-746534.

T E R V E T U L O A !

ILMOITTAUTUMINEN CHESSIETREFFEILLE

29.7.1984 Kirkkonummi

Nimi: henk.määrä:

Osoite:

Puhelin:

Koiran nimi: rek.no.:

Synt.: väri: uros / narttu

Isän nimi:

Ämän nimi:

Koira osallistuu:

Metsästystestiin kyllä/ei, Frisbeekilpailuun kyllä/ei,

Tottelevaisuuskokeeseen kyllä/ei, Näyttelyyn kyllä/ei.

Lahjoitamme kunniapalkinnon kyllä ei

minkä:

Maksu mk 60,- on maksettu kerhon PS-tilille

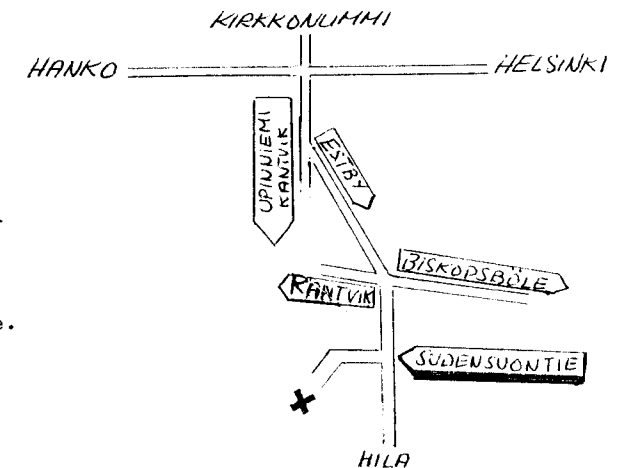
Päiväys paikka

allekirjoitus

leikkaa tästä ja palauta os. Anita Soinjoki, Suonotkontie 4 A 9, Hki 63

NÄIN LÖYDÄT PERILLE:

Hki - Hanko tietä
no.51(Kirkkonummi-)
Upinniemi tienhaa-
raan. 1 km ja kää-
nös vas. ESTBY. Kant-
vik/Biskopsböle ris-
teyksen yli ja SU-
DENSUONTIETÄ oikealle.

C H E S A P E A K E J A T A N S K A S S A

Huhtikuun 15. päivänä pidettiin Tanskassa Dansk Retriever Klub'in 25-vuotis juhlanäyttely. Chesapeakeja oli kutsuttu arvostelemaan Mrs Millie Buchholz USA:sta. Hänen kasvattinsa tunnetaan hyvin kaikissa pohjoismaissa ja hänen kennelimensä "Chesachobee's" esiintyy miltei kaikkien pohjoismaiden koirien sukutauluissa. Milli Buchholzin isä kasvatti jo chesapeakeja joten Milliellä on kokemusta rodusta runsaat 60 vuotta.

Oli mukavaa nähdä tanskalaisia chesapeakeja, joita näyttelyyn oli ilmoitettu 20 kpl. Tyyppi siellä poikkeaa edelleen melkoisesti ruotsalaisista ja suomalaisista koirisat, johtuen siitä, että suurin osa tuonneista on tuotu USA:n Kaliforniasta Tanskaan.

Koirien laatu oli hyvin epätasainen, mutta yksi seikka oli niille kaikille yhteinen: erinomainen luonne. Ainuttakaan rähinää ei koko aikana kuulunut ja jopa aikuiset urokset heiluttivat kehässä toisilleen häntäänsä. Autoa ja esim. reppua ne kuitenkin puolustivat isännän poissaollessa, joten tyyppillisemmäksi luonne voi tuskin tulla.

Näyttelykehä oli hiukan pieni (tuttu ongelma meilläkin) jotenliikkeitä oli vaikea seurata. Moni koira liikkui kuitenkin raskaasti, liikkeiden peilatussa koirien rakennetta.

Rotunsa paras oli suomalaissyntyinen uros Chattahoochee av Komsalö (Lackalee Birch - Kans & SF MVA, POHJ V-80, V-80 Frideborg av Komsalö) om. Niels Lind Pedersen. Paras narttu oli Jung (Lackalee Oak - Fowlers Teal) om. Jörgen Berthelsen. Mielenkiintoista tässä oli mm. se että voittajakoirien isät ovat pentueveljeksiä.

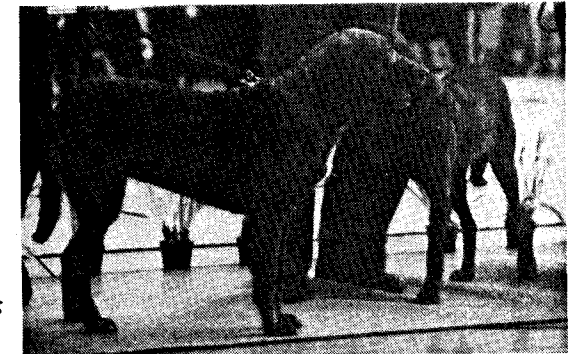
Arvostelun jälkeen pidettiin Dansk Retriever Klubin chesapeakejaoston vuosikokous. Paikalla oli noin 20 chesapeakenomistajaa Tanskasta, Ruotsista ja Suomesta. Kuultuamme vuosikertomuksen sanoiimme todeta, että toiminta siellä on samankaltaista kuin Ruotsissa ja Suomessakin. Järjestetään koulutuksia ja kerran vuodessa "treffit". Omaa lehteä chesapeakeläillä ei valitettavasti ole ja yhteiseen Retrieveren-lehteen tulee

vain harvoin kirjoituksia tästä rodusta.

Chessiet myydään Tanskassa enimmäkseen metsästys- ja seurakoiriksi, ja vain harvat kilpailevat koiriensa kanssa näyttelyissä ja kokeissa. Silloin tällöin teetetään pentue, mutta sopivien siitoskoirien puuttuessa tämäkin toiminta on ollut vähäistä. Millie Buchholzilla oli mukanaan nuori narttu Blustrywood-kennelistä USA:sta ja tarkoitus on nyt lähteä kehittämään tämän nartun avulla uutta linjaa.

Rotunsa Paras
Chattahoochee av Komsalö

Paras narttu Jung

Paras nuori
Tusindfryds Telva

jatko edellisestä numerosta

Kun pentusi noutaa dummyn kunnolla, tuo sen sinulle, istuu sivullesi ja irrottaa sen käskystä voit aloittaa kaksoismarkeerauksen harjoitukset. Älä unohda, että käsky "irti" vaatii hyvää yhteistyötä. Tästä asiasta ei kiistellä! Et varmaankaan halua tehdä mitään mikä saisi koirasi "lukkiimaan" otetaan linnusta. Sanonnalla "otteen lukkiminen" tarkoitetaan että koira ei halua luovuttaa lintua ohjaajalle vaan pitää siitä tiukasti kiinni. Uudet, muoviset pienet veneitä varten tehdyt lepuuttajat lienevät parhaat tähän tarkoitukseen. Vanhanaikaiset höyhenillä täytetyt purjekankaasta tehdyt dummyt saavat koiran usein ottamaan ne liian kovalla otteella. Tämä taas voi muodostua tavaksi sillä seurauksella, että koirasi puree myös lintuja, joita sellaisen käsittelyn jälkeen tuskin voi syödä.

Kun yksinkertaiset noudot sujuvat hyvinpihalla sinun kannattaa pyytää joku lähtemään kanssasi esim. pellolle heittämään dummyt puolestasi jotta heittoihiin saadaan lisää pituutta.

Aloittaessasi kaksoismarkeerauksen opettamisen koirallesi on se tehtävä nurmikolla tai avonaisessa paikassa niin että koira näkee molemmat heitot. Heitä ensimmäinen dummy, anna käsky 'paikalla' ja heitä sitten toinen. Luonnollisesti lähetät koiran hakemaan viimeksi heitetyn dummyn ensin. Kun koira nostaa sen maasta kutsut sitä "tänne" ja sen tultua luoksesi sanot "seuraa" jotta saisit sen tulemaan vasemmalle puolellesi. Sen jälkeen tulevat komennot "istu" ja "irti" ja koiran luovutettua dummyn sinulle lähetät sen hakemaan toisen. Tämä saattaa kuulostaa vaikealta mutta todellisuudessa se on helppoa.

Mikäli voit harjoitella yhdessä metsästyskokeissa käyvien ihmisten kanssa saat nähdä miten kaikki sujuu käytännössä. Kaikkien metsästyskokeissa käyvien koirien, myös Derbyssä kilpailevien (Suomessa avoin luokka), on osattava kaksoismarkeeraus.

Kokeissa koirat lähetetään noutamaan käyttämällä nimeä "tuo"-käskyn yhteydessä. Monet metsästäjät käyttävät pelkkää komentosanaa ja kaikki menee hyvin kunnes kaksi metsästäjää antaa käskyn "tuo" yhtä aikaa. Siinä tapauksessa on tuloksena luultavasti railakas tappelu.

Kun aloitat kaksoismarkeerauksen harjoittelun heitä dummyt noin 180° erilleen. Silloin koiran on tultava sinun kauttasi ensimmäisen dummyn kanssa ennenkuin se voi mennä hakemaan toista. Tämä antaa sinulle mahdollisuuden kutsua se luoksesi ja saada se luovuttamaan hyvin ennenkuin lähetät sen uusestaan noutamaan. Jotkut metsälinnun metsästäjät eivät vaivaudu opetta-

maan koiralleen kaksoismarkeerauksen sillä heillä on harvoin tilaisuus ampua kahdesti. Sorsanmetsästäjät sen sijaan saavat usein mahdollisuuden ampua jopa kolmasti jos parvi sattuu laskeutumaan kuvien luokse. Näin ollen kaksoismarkeerauksesta on selvästi hyötyä sorsakoiralle.

Valitse lämmin päivä kun aloitat harjoitella vesityöskentelyä. Ihanteellista on viedä pentusi lammelle vanhemman, kokeneen koiran kanssa. Ensin pentu saa kahlata ja leikkiä vedessä. Pian se luultavasti kuitenkin seuraa vanhempaa koiraa syvempään veteen. Anna sen edetä oman halunsa mukaan niin sen itseluottamus kasvaa. Anna vanhemman koiran noutaa syvästä vedestä, niin tulet huomaamaan, että pentu seuraa sitä ja lähtee itsestään uimaan. Pennun ensimmäisten noutojen tulisi olla niin lyhyitä että se pystyy hakemaan dummyt juoksemalla. Pikkuhiljaa etäisyyttä lisätään niin että se ui kauemmaksi joka heiton jälkeen. Vaikka Chesapeakeket ovatkin varsinaisia vesipetoja ei koskaan saisi heittää pentua veteen ennenkuin se on saanut tutustua siihen kunnolla, muuten se voi pelätä vettä pitkän aikaa.

On hyvin tärkeää tutustuttaa koira "sulkiin" (oikeaan riistaan) oikealla tavalla. Alussa on parasta käyttää sorsan tai fasaanin siipiä ja sen jälkeen kuolleita lintuja. Tämän jälkeen voit ampua lintuja koirallesi. Viimeiseksi se saa tutustua "sidottuihin" sorsiin. (tämä harjoitusmomentti jätetään yleensä Pohjoismaissa pois.) Vältä kurin käyttöä kun harjoittelet riistalla, jätä mielummin harjoittelematta linnuilla kunnes olet täysin tyytyväinen koirasi käyttäytymiseen dummyä noudettaessa.

Ei ole helppoa löytää lintuja millä harjoitella ellei tiedä mistä niitä saa. Mikäli jossain kotisi lähellä pidetään Chesapeake Päivä sinun kannattaa ehdottomasti osallistua siihen, sillä sen yhteydessä ammutaan kyyhkysiä ja siellä on myös sidottuja sorsia vesinoutoa varten. Paikalla on kokeneita kouluttajia jotka voivat auttaa vasta-alkajia. Kannattaa ottaa perhe ja eväät mukaan ja nauttia yhdessäolosta muiden chessieomistajien kanssa. Koirasi tottuu olemaan tungoksessa ja se tottuu myös työskentelemään vaikka muita koiria on paikalla.

Koiran opettaminen etsimään ja noutamaan metsälintuja ei ole vaikeata kunhan vain löytyy pelto missä harjoitella. Jätä koirasi autoon tai sellaiseen paikkaan mistä se ei näe sinua. Kävele ympäri peltoa pudottaen kolme - neljä dummyä paikkoihin jotka voit muistaa. On luonnollisesti parempi käyttää riistaa tähän tarkoitukseen. Kävele sitten pellon pikki koiran kanssa, kun se löytää ja tuo sinulle dummyn tai linnun sinun tulee kehua sitä ylettömästi. Tämä on hauska leikki joka johtaa siihen että koirasi metsästää hyvin innokkaasti. Mieluiten pitäisi hankkia kyyhkysiä jotka huomattaisiin ja piiloitettaisiin peltoon niin että ne voisi ampua kun koira ajaa ne ylös. (Lintujen huumaamistakaan ei tehdä yleensä Pohjoismaissa.)

Toisinaan paikkakunnan järjestyssäännöt kieltävät tämän. Sitä paitsi lintuja jopa kyyhkysia on aika vaikea hankkia. Tämän lisäksi voit joutua vaikeuksiin paikkakunnan eläinsuojeluyhdistys ihmisten kanssa, heille tämänkaltaisen riistansuojelu on täysin kasittämätön asia. Sinä luonnollisesti koulutat koirasi ettet menettäisi ainoatakaan ampumaasi lintua. Koska sekä sorsia että fasaaneja on hyvin vähän voidaan todeta, että metsästäjä jonka koira tuo joka ainoan ammutun linnun suojelee riistaa. Mikäli koira lisäksi tuo jokaisen haavoittuneen linnun jonka se löytää muille metsästäjille jää enemmän eläviä lintuja ja haavoittuneet linnut säästyvät pitkiltäkin kärsimyksiltä.

Metsästäjä joka haluaa niin pitkälle kouluttaa koiran että se suorittaa esim. ns. ohjatun noudon 150 m päästä, kannattaa ottaa yhteys ammattikouluttajaan. Koiran koulutukseen täytyy uhrata monta tuntia jos haluaa opettaa sen ottamaan "linjaa", pysähtymään kun puhalttaa pilliä ja tottelemaan käsimerkkejä jotka ohjaavat sen tiettyyn paikkaan. Metsästyskokeiden voittajaluokassa näkee koirien suorittavan tällaisia tehtäviä. Tähän pisteeseen pääseminen vaatii kuitenkin paljon harjoittelua, lisäksi se on osattava tehdä oikein. Useimmat chessiet ovat sekä älykkäitä että halukkaita, joten koulutus ei ole mikään mahdoton asia - kunhan kouluttaja itse vain tietää mitä tekee.

Chesapeakeja käytetään kaikkien lintujen metsästykseseen. Kyyhkysissä on kuitenkin jotakin jota lähes kaikki koirat inhoavat. Kun koira ensimmäisen kerran ottaa kyyhkysen suuhunsa se yleensä sylkäisee sen ulos välittömästi. Kannattaa kuitenkin antaa koiralle käsky "pidä" niin se tottuu siihen jona muutaman noudon jälkeen. Maalla metsästettäessä kokenut koira pysyttelee metsästäjän lähetyvillä. Niin sen tulee tehdä, sillä jos se menee liian kauas se ajaa ylös linnun joka ei ole ampumaetäisyydellä. Olen nähnyt vain muutaman chessien joka "seisoo" mutta sitähan ei vaaditakaan niiltä. Useimmat ohjaajat huomaavat heti kun heidän koiransa saa vainun linnusta, sillä sen käyttäytyminen muuttuu heti. Häntä alkaa heilua ja vauhti kiihtyy. Koiralle kannattaa opettaa käsky "hitaasti". Koira kytketään ja kun se etenee liikaa nykäistään hihnasta ja toistetaan sanaa "hitaasti". Jos se ajaa ylös lintuparven joka ei ole liian kaukana voidaan päästä ampumaan kaksi laukausta yhden sijasta.

Useimmat chesapeaket ovat kestäviä koiria ja jaksavat metsästää päivästä toiseen - mikäli se on pidetty hyvässä kunnossa koko vuoden. Ei ole oikea odottaa koiralta täysipainosta työskentelyä jos se on istunut takapihalla koko vuoden. Snuffu Believeau, kuuluisa noutajakouluttaja, on hyvin tarkka

siitä, että pidetään pieni kurssi muistin virkistämiseksi ennen metsästyskauden alkua. Minen mielestä on tärkeää että:

1. Koiran kunto kokotetaan ellei se ole saanut säännöllisesti liikuntaa,
2. tarkistetaan koiran tottelevaisuus - "istu", "paikalla", "tänne".
3. Harjoittele elävällä riistalla vakka ei saakaan ampua ennen kauden alkamista. Mene pellolle jossa on riistaa ja kun koira ajaa ylös lintuja ammu ilmaan varmistaaksesi koiran paukkuvarmuudesta. (Tätä ei metsästyslaki salli Suomessa)
4. Mikäli koiralla on taipumuksia ajaa takaa kaneja se kannattaa viedä sellaiselle alueelle jossa niitä esiintyy runsaasti. Jos koira ajaa niitä, sitä rangaistaan kunnolla.
5. Koiralle laitetaan kaulapanta jossa on sen nimi sekä omistajan nimi ja puhelinnumero niin että se saadaan takaisin jos se jostain syystä eksyy.

Tatuointi eli koirantunnistamismerkintä koiran korvassa on hyvä tunnistamiskeino. Miehet jotka varastavat ja myyvät metsästyskoiria nappaavat kuitenkin koiran ensin ja tarkistavat sen vasta sitten. Jättäessäsi koiran autoon yksin, lukitse ovet kunnolla mutta jätä ikkunat sen verran auki että koirasi saa raitista ilmaa!

Beliveau suosittelee myös, että päivän metsästyksen jälkeen tulisi tarkistaa ettei koiran turkkiin ole tarttunut takiaisia. Myös tassut on tarkastettava huolellisesti, niissä saattaa olla haavoja jopa tikkuja tai piikkejä jotka välittömästi on poistettava. Korviin katsominen säästää koiran kivulta ja itseltäsi eläinlääkärilaskun.

Koira kannattaa harjata kerran viikossa, tavallisella harjalla saadaan kuolleet karvat hyvin irti. Sitäpaitsi koira tuoksuu huomattavasti paremmin jos tämän tekee säännöllisesti.

Kotona koiralla tulisi olla hyvin aidattu alue. Kopin tulee olla vedoton ja kuiva, mieluiten irti maasta. Aitauksessa täytyy olla sekä aurinkoa että varjoa.

Chessiesi paikka on kotona vaimoasi ja lapsiasi vartioimassa. Ei olisi kovinkaan mukavaa jos se juoksentelisi ympäri maaseutua - se voisi jäädä auton alle tai saada myrkyä.

Älä rohkaise koiraasi tulemaan ärräksi, äläkä missään nimessä anna sen hyökätä ihmisten kimppuun. Vaimosi tuntee olonsa paljon turvallisemmaksi kun koirasi on kotona suojelemassa häntä ja lapsianne. Iso, vaikuttavan näköinen koira pihalla on hyvä apu mahdollisia tunkeilijoita ja varkaita vastaan. Koiralla on erehtymätön vaisto ihmisten motiivien ollessa kyseessä.

jatkuu to

NÄYTTELYTULOKSIA

Otterup, Tanska 15.4.1984, tuom. Mrs Mildred Buchholz, USA (20)

- RP-1,sert Chattahoochee av Komsalö (Lackalee Birch - KANS & SF MVA, Pohj. V-80, V-80 Frideborg av Komsalö) om. Niels Lind Pedersen
- RP-2,sert Jung (Lackalee Oak - Fowler's Teal) om. Jörgen Berthelsen
- RP-3, SA Björn(DK CH Doonholm Dandy - Dienesminde Sifoni) om Jörgen Jeppesen
- RP-4, SA Chessie (Lackalee Beech - Fowler's Teal) om Fritz Breitenstein Jensen

Tukholma 22.4.1984, tuom. Gitta Ringwall (2)

- RP-1,sert. Fiya av Komsalö (East of Eden av Komsalö - KANS & SF MVA, POHJ V-80, V-80 Frideborg av Komsalö) om. Eeva Rapeli
- Paras uros Fidelio av Komsalö (vanh.kuten yllä) om. Anita Kankaanpää sert.

Nurmijärvi 27.5.1984, tuom. Eeva Rautala (8)

- RP-1, sert. Silly Goose av Komsalö (Vättlestugans Kansas - Sharland Komsalö Chortle) om. Gun Holmström
- RP-2, SA SF MVA, POHJ V-83, V-83 Filippa av Komsalö (East of Eden av Komsalö - KANS & SF MVA: POHJ V-80, V-80 Frideborg av Komsalö) om. Gun Holmström
- RP-3,sert. Gorgeous Goose av Komsalö (vanh.kuten Silly Goose) om. Eeva Pelttari
- RP-4, SA SF MVA, V-84 Fidelio av Komsalö (vanh.kuten Filippa) om Anita Kankaanpää
- RP-5, SA Vättlestugans Venus (S & N UCH Chewonki - INT & NORD UCH Ryshot Yank's Seacoral) om. Anita Soinjoki
- RP-6, SA Wild Goose av Komsalö (vanh. kuten Silly Goose) om. Pentti Mäkinen

Järvenpää 16.6.84, tuom. Kirsti Tuorimaa (4)

- RP-1, SA Fiya av Komsalö (vanh.kuten yllä) om Eeva Rapeli
- RP-2, sert Silly Goose av Komsalö (vanh.kuten yllä) om Gun Holmström
- RP-3, sert Gorgeous Goose av Komsalö (vanh.kuten yllä) om. Eeva Pelttari
- RP-4, SA Vättlestugans Kansas (NORD UCH, SAN JCH Vättlestugans Cupido - Baptist Corner Chobee Judy) om Matti Lahti

Oulu 15.6.84, tuom. Ebba Aalegaard, Tanska (1)

- RP-1,sert East of Eden av Komsalö (S & N UCH Chewonki - SF MVA, V-81 Eastern Waters' Winnepesaukee) om. Olavi Laakko

unen
tois.
odotta.
koko vuor.

-käännellä
17

Lennart Molander
v Komsalö (vanh. kuten yllä) om. Anita Kankaanpää
om. Andrea Standertskjöld-Arle
ose Gun av komsalö (vanh.kuten Silly Goose) om. Juha Kankaanpää

Chesapeakekerho - Chesapeakeklubben
sääntömääräinen

V U O S I K O K O U S

pidetään 22.8.84 alk. 18.30 os. Suonot-
kontie 4 A 9, Maunula, Helsinki.
Esityslistalla sääntömääräiset asiat.

stadgeenligt Å R S M Ö T E hålles den
22.8.1984 kl. 18.30 adr. Kärrdäldsvägen
4 A 9, Månsas, Helsingfors.

På föredragningslistan stadgeenliga ärenden.

TERVETULOA +++ VÄLKOMNA

TIEDOTUKSIA TIEDOTUKSIA TIEDOTUKSIA TIEDOTUKSIA

Vuoden 1985 alusta alkaen tulee kaikkien koirien olla ta-
tuoituja eli tunnistamismerkittyjä ennenkuin niille voi-
daan antaa virallista lonkkanivelitutkimus- tai silmätar-
kastuslausuntoa. Merkintä tehdään koiran vasempaan korva-
lehteen ja se on suhteellisen pieni toimenpide. Lisätie-
toja antaa Gun Holmström puh. 90-631828.

Kerhon puheenjohtaja Gun Holmström on muuttamassa tänä
kesänä uuteen osoitteeseen. Ennenkuin uusi puhelinnume-
ro on tiedossa void aan kaikissa koiriin tai kerhoon liit-
tyvissä asioissa soittaa Anita Soinjoelle, mieluiten klo.
20.00 - 21.00 välisenä aikana puh. 90-746534.

Ystävällisinkin koira tietää milloin tulijalla on pahat aiheet. Ison kovan-
näköisen koiran matala murina riittää tavallisesti karkoittamaan tunkeili-
jan. Tee kaiken minkä voit, jotta koirasi pysyisi turvallisesti kotona kun
itse olet poissa sillä ethän halua menettää sitä! Kaikkien yhdessä viettä-
mienne tuntien jälkeen koirasi on epäilemättä kiintynyt sinuun, joten sen
olisi kurja olla ilman sinua. Teillä on yhdessä edessänne monta hienoa to-
veruuden vuotta metsästyksen parissa.

Lainaus kirjasta "The Chesapeake Bay Retriever" kirjoittanut Eloise Cherry.
Käännös Anita Soinjoki.

"MAYBE HE WENT BACK TO THE TRUCK.."

"Ehkä se meni takaisin auton luo"